

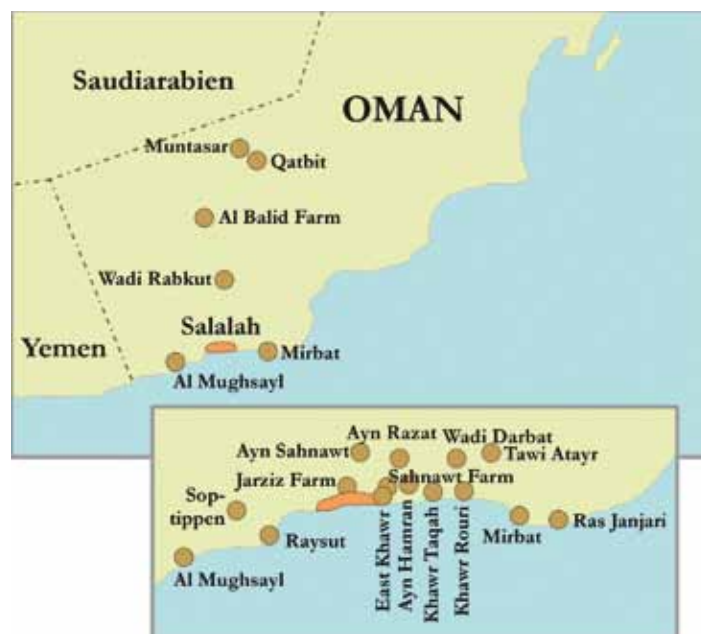
Wadi Rabkut. En härlig morgon. December 2008.

CHARTERMÅL: Södra Oman

Närmaste fågellokal tre minuter från hotellet. Ett halvdussin förstklassiga lokaler mindre än 45 minuter bort. Att bo i Salalah i södra Oman på Arabiska halvön är verkligen att bo mitt i smeten. Vår Fågelvärld tittar närmare på ett av världens främsta chartermål för fågelskådare.

TEXT, FOTO & GRAFIK:
MAGNUS ULLMAN

Sedan ett par år är det möjligt att flyga charter med Solresor från Arlanda till Salalah i södra Oman till ett rimligt pris.

Salalah är den enda större staden i södra halvan av Oman och likväl har staden ännu mycket av stillsam landsortsstad över sig. I staden finns stora planteringar med kokospalmer, en synnerligen sevärd fiskmarknad med gott om spännande havsvareiser, några väl-försedda kvarter med smycken av traditionellt och modernt snitt och en liten trivsam souk där man kan svalka sig med en välsmakande *fruit juice*. Ute på stan serveras ingen alkohol och i stället har man satsat på att utveckla en lång rad frestande blandningar av färskpressade och välkylda fruktdrycker.

Turismen i Oman är fortfarande mycket småskalig (och på Solresors båda charterhotell möter man faktiskt mest svenskar!) Det innebär att Oman förändrats mycket litet sedan mitt första besök 1994 när landet var så gott som nyöppnat för västerländska turister. Staden är således lugn, stillsam, trivsam och inte minst säker på ett sätt man bara kan drömma om i Europa.

Det verkar dessutom som de flesta turisterna, speciellt de svenska, nöjer sig med hotellområdet, så en stilla vandring i souken bland vänliga omanier i sina stiliga, fotsida och oklanderligt rentvättade *dishdashor* känns väldigt genuin. Omanskorna är dock hemma och sköter hushållet så dem ser man inte mycket av.

Om du är man och inte har rakat dig på ett par dagar får du räkna med att vänskapligt men enträget bli inlockad till var och en av soukens många barberare. Snart sagt varannan butik i souken säljer rökelse – och den lite sötaktiga och inte alls obehagliga doften följer en genom hela souken. Rökelsen är ett slags kåda som utvinns ur rökelseträdet *Boswellia sacra* som växer på olika håll i Dhofarbergen i södra Oman. Den dyrbara rökelsen exporterades till Grekland och Rom för tvåtusen år sedan och lade en gång grunden till södra

Omans välstånd. Traditionen är levande i Oman än idag och rökelse används ofta i samband med festligheter.

Salalah är en mycket betydelsefull turistmetropol för befolkningen i norra Oman, Förenade Arabemiraten och andra Golfstater under de heta sommarmånaderna juli och augusti. Orsaken är att monsunen når endast en mycket smal kustremsa i södra Oman (provinsen Dhofar), framför allt runt Salalah, för att med sitt fina regn skänka svalka på ett sätt som inte förekommer någon annan stans på Arabiska halvön.

Förmodligen av samma klimatskäl ligger nästan ingen av Salalahs bebyggelse mer än 3 km från den svalkande stranden medan staden breder ut sig 15 km på bredden. Det tar således minst en halvtimme att köra genom stan i öst-västlig riktning också innan morgontrafiken kommit igång.

HOTELL

Tidigare använde sig Solresor bland annat av det lilla hotellet Salalah Beach Villas, som också AviFauna brukar frekventera på sina tvåveckorsresor till norra och södra Oman, bekvämt vid stranden och med möjligheter till havsfågelspaning från hotelltaget.

Numera erbjuder man emellertid enbart de båda 5-stjärniga alternativen Hilton och Crowne Plaza. Båda ligger vid en härlig sandstrand längs Indiska oceanen. Dessutom finns diverse bad- och lek-möjligheter i hotellträdgårdens poolområde för den som tar med lite mindre fågelintresserade familjemedlemmar till Oman.

Båda har mycket förnämlig hotellservice men Hilton är nog strä-tet vassare och Hiltons mat är helt enkelt utsökt för att vara ett hotellkök. Hilton ligger just väster om staden vilket gör att hotellet ligger bra till för två av områdets bättre fågellokaler, soptippen och Mughsayl.

Mötet med en utfärgad solfågelshanne kan lätt ta andan ur en. Abessinsk solfågel *Nectarinia habessinica*, Oman, december 2008.

Afrikansk paradisflugsnappare *Terpsiphone viridis* är ganska lätt att hitta i den frodiga, gröna miljön runt de olika källorna. Oman, januari 2009.

Likväl rekommenderar jag Crowne Plaza för den som är i landet för att skåda. Crowne Plaza håller också hög standard på alla plan. Hotellet ligger dessutom i Salalahs östra utkant och härifrån är det futtiga tre minuter med bil till East Khawr och mindre än 30 minuter till Ayn Hamran och många av de andra spetslokalerna av vilka de flesta ligger öster om staden.

FÅGELLOKALER NORR OCH ÖSTER OM SALALAH

East Khawr ligger så nära Crowne Plaza att man utan vidare kan genomföra ett rejält skådarpass efter soluppgången och ändå hinna tillbaka innan hotellets välförsedda bufféfrukost dukas av.

Det finns flera värdefulla khorer i Dhofar, vattensamlingar nära kusten som å ena sidan matas av det färskvatten som föll under monsunen och som fortsätter att sippra från bergen under många månader. Just närheten till kusten gör dessutom att salt havsvatten då och då sköljer in så att resultatet blir ett näringsrikt, livgivande bräckvatten. Alla khorer har olika salinitet beroende på i vilken utsträckning havsvatten strömmar in. Det medför att de ser olika ut och att var och en har sin karakteristiska fågel fauna.

Vid East Khawr ses ofta större flamingo och då och då rishäger. Lokalen är bra för strandpipare och såväl svartbent strand som mongol- och ökenpipare uppträder. Långtåsnäppa är rapporterad. Skäggtärnor och persisk småtärna är regelbundna och i markerna runt omkring förekommer citronärsla, fältpiplärka och isabellastenskvätta, fåtaligare också vattenpiplärka.

En dryg mil österut ligger **Ayn Hamran**, en grön och frodig lokal med höga träd längs ett litet vattendrag. Kontrasten är stor när man står nere i de höga trädens skugga och blickar upp mot de karga, torra sluttningarna som visserligen grönskar under monsunen men som snart vissnar när regnet upphör.

Det arabiska ordet 'ayn' betyder källa – och åter är det monsunens regn lagrat i bergen för att långsamt sippra fram som är hemligheten. Till Ayn Hamran för beduinerna sina dromedarer och getter för att dricka.

Ayn Hamran är en av områdets viktigaste fågellokaler och här kan man snabbt göra sig bekant med väl spridda arter som levantbulbyl, abessinsk glasögonfågel, rödahavsvävare, svartstjärt och kortstjärtad korp. Något mindre vanliga är afrikansk paradisflugsnappare, svartkronad tchagra och arabsångare. Gråhuvad kungsfiskare sitter ibland och trycker inne i buskagen och lokalen är en av de säkrare för klippörn. En av Dhofars mest exklusiva arter är guldvingad fink och Ayn Hamran är en av de lokaler där arten setts.

Om man fortsätter österut kommer man snart till **Khawr Taqah**. Här finns inte den ganska stora öppna vattenyta som i East Khawr, utan khoren är till stor del täckt av grönskande växtlighet. Purpurhäger ses regelbundet, liksom exempelvis bronsibis. Fasanjacana eller mindre vadarsvala rapporteras ibland och i buskagen sitter isabellatörnskata. I torrare partier kan flockar av sibirisk tundrapipare rasta och kanske någon större pipplärka flyger upp.

Taqah är en by med många små fiskebåtar och på stranden rastar ofta stora mängder sotmås och tundratrut *Larus fuscus heuglini* liksom åtskilliga tofstärnor samt en och annan iltärna.

Ytterligare några kilometer österut ligger den största av khorererna,

Khawr Rawri. Den har också en större öppen vattenyta än någon av de andra och är som regel den khor som hyser flest större flamingor och flest änder. Förutom större skrikörn jagar då och då någon ung hökörn. Rishäger och dvärgördrom kan förekomma i den ganska sparsamma växtligheten längs khorens stränder. Nunnestenskvätta ses ibland.

Från de höga klipporna vid khorens mynning kan det löna sig att spana efter havsfåglar som rödnäbbad tropikfågel, audubonlira och tygeltärna. Man sitter och spanar söderut så det gäller att trixa lite med det besvärande motljuset.

En fin eftermiddagslokal är den allra innersta, nordvästra delen av Khawr Rawri som nås via stora vägen mellan Salalah och Mirbat. Stanna vid en bro innanför khoren och promenera söderut längs ett fuktigt stråk och spana efter diverse sumphöns, sibirisk beckasin och blåhake. Härligt medljus på sena eftermiddagen.

Wadi Darbat är ett grönskande område med flera vattensamlingar som ofta frekventeras av beduiner med sina dromedarer. I klippigare områden förekommer sorgstenskvätta, den lokala formen *boscaweni*, ibland betecknad som en egen art, "South Arabian Wheat". Lokalens viktigaste art är emellertid den hemlighetsfulla somaliseglaren ("Forbes-Watson") *Apus berliozi*, som lyckades dölja sin identitet till för bara något år sedan. Efter skymningen ropar afrikansk dvärguv.

Längs samma väg ligger uppe i bergen **Tawi Atayr**, en liten by vars främsta sevärdhet är ett fantastiskt slukhål, ett mer än hundra meter djupt hål rakt ner i berget. Slukhållets främsta sevärdhet är utan tvekan yemensiska som när arten upptäcktes på lokalen 1997 endast var känd i de västra delarna av Yemen och Saudiarabien – över 100 mil bort! Hökörn verkar häcka i slukhållet och afrikansk silvernäbb och sorgstenskvätta är ganska vanliga. Numera finns en plattform varifrån man har fin utsikt över det spännande, lite skrämmande hålet. Härifrån ser eller hör man yemensiska ibland. Men bättre är att fortsätta ytterligare en bit längs slukhållets nordsida för att hitta en bra plats där området kan överblickas.

Via en skumpig väg förbi den lilla staden Mirbat kommer man till områdets bästa lokal för havsfåglar, **Ras Janjari**, där man sitter

Motstående sida (uppifrån samt från vänster):

Unga hökörn Aquila fasciata ses här och var vid kusten. Denna är fotograferad vid Khawr Rawri, december 2008.

Kejsarörnen Aquila heliaca är normalt mycket fåtalig. I södra Oman är arten ovanligt talrik och lättsedd. Oman, december 2008.

Rishäger Ardeola grayii, gäst från Indien som bäst skiljs från rallhägern på att vara streckad också mitt på halsen och bröstet (där rallhägern har en bred ostreckad bård). Oman, november 2008.

Sumphönsen verkar vara betydligt talrikare fram till december än i januari-februari. Dvärgsumphöna Porzana pusilla, Khawr Al Mughsayl, december 2008.

Mongolpiparen Charadrius mongolus (bilden) är betydligt vanligare än ökenpiparen. East Khawr, december 2008.

Mindre vadarsvala Glareola lactea, gäst från Indien som de flesta vintrar ses i instaka ex. i anslutning till khorererna. East Khawr, november 2008.

uppe på en klippa och spanar huvudsakligen söderut. I de karga och helt öde omgivningarna får man verkligen en fascinerande känsla att vara mitt i ingenstans. Samtidigt finns just väster om udden ('ras' på arabiska) helt osannolikt intagande sandstränder och små badviken som lockar till ett dopp. Ska du bada så undvik gärna fredagar för då gör även Salalahborna den drygt sju mil långa resan till Ras Janjari för en skön stund på stranden.

Oman är ett mycket bra land för havsfåglar p.g.a. att kontinentalsockeln på många håll går nära stranden, så att alla de havsfåglar som samlas i det näringsrika vatten som strömmar upp från djupbottnarna kan ses från land. Allra bästa period är kanske augusti och sedan minskar många arter för att ta sig ner till södra halvklotet där de häckar under vår vinter. Men under oktober–november finns ännu mängder med fågel kvar: arabpetrell, ljusfotad lira, kilstjärtslira, audubonlira, masksula, kustlabb och bredstjärtad labb. Fåtaligare är vitpannad noddy och havslöpare. Det är också i Indiska oceanen, här utanför Omans kust, som våra smalnäbbade simsnäppor övervintrar.

Närmare Salalah ligger ytterligare ett par fina källor, Ayn Razat och Ayn Sahnawt. **Ayn Razat** är liksom Ayn Hamran ett lättillgängligt mål som passar i början av resan eftersom man kan bekanta sig med en lång rad typiska arter. Afrikansk klippspärv är mycket vanlig och här förekommer även gulbukig grönduva, sinaiglsstare, abessinsk solfågel och palestinasolfågel. En promenad uppströms längs en wadi kan ge arabisk rödhöna och i bästa fall klippörn. Långnäbbad piplärka finns uppe på sluttningarna och kommer ibland ner till en liten välskött trädgård som för det mesta är stängd men kan skådas av tillfredsställande från utsidan.

Ayn Sahnawt är kanske mindre intressant som fågelokal, men kan ge grymma närobsar på t.ex. paradislugsnäppare. Platsen är emellertid fullständigt trollbindande med sina egendomligt formade klippor som verkar välla ner från berget. Här kan man dessutom få utsökta obsar på klippörnens stapelföda klippdass så en kortare eftermiddagsvisit anbefalls.

Speciellt dessa två källor är populära utflyktsmål för Salalahborna och bör kanske undvikas på fredagar då skådningen kan hämmas av upprymda helgfirare i täta led.

På stadens fastlandssida finns två konstbevattnade jordbruk, **Jar-ziz Farm** och **Sahnawt Farm**. Dhofar är till större delen öken och dessa båda jordbruk är med andra ord effektiva fågelmagneter. Sångbusklärkan är huvudsakligen en flyttfågel men finns kvar på farmerna hela vintern; flyttarna börjar återvända i slutet av januari. Ibland övervintrar också rosenstare i varierande antal liksom enstaka abdimstorkar. Skäggtärnor och vitvingade tärnor jagar insekter över odlingarna. Brunbukig flyghöna förekommer liksom ibland ökenlöpare och sibirisk tundrapipare. En flock på upp till 24 stäppvipor fanns på Jarziz Farm i slutet av november 2008 och det säger något om områdenas potential. Stäpphöök och ängshök kan i skymningen komma in för övernattnings i ansenliga antal.

Tillträde sker via en grind där man måste hålla sig väl med vaken – och inte sällan krävs att man står på sig en smula innan man blir insläppt. Under årens lopp har det dessutom hänt att någon av farmerna varit mer eller mindre helt stängd för skådande besökare. Man får prova sig fram.

FÅGELLOKALER VÄSTER OM SALALAH

Även väster om Salalah finns som nämnts några viktiga lokaler. Nära den stora hamnen i **Raysut** (Port Salalah) finns några utmärkta dybankar där mongol- och ökenpipare samt tereksnäppa och många andra spännande vadare rastar.

Strax nordväst om Raysut ligger **Salalahs soptipp**. Det är inte tillåtet att ta sig in, men det gör inget för vid ett morgon- och förmiddagsbesök längs staketet på tippens östra sida får man i fint ljus bra närkontakt med stäppörnar, stäppörnar och stäppörnar. Samt enstaka kejsarörnar och någon större skrikörn eller brun glada.

Fortsätter man någon kilometer på den inslagna vägen kommer man till **Salalahs reningsverk** där man ber om tillstånd att komma in vid grinden. Det brukar gå utan problem. Stytlöpare, dammsnäppa, *Chlidonias*-tärnor och andra kul arter förekommer. Området är något av en raritetsfälla så ett besök bör inte försummas.

Al Mughsayl drygt tre mil väster om Salalah är inte bara en fågelokal utan flera. Längs stranden ses ofta socotraskarv och alla de olika havsfåglar som nämnts tidigare kan förekomma också här. Det finns många små fiskebåtar i området som drar till sig trutar, tärnor, labbar och annat. För det mesta är det full aktivitet längs stranden vid Al Mughsayl. Det går att tubspana från rätt höga klippor vilket gör att man ser långt ut.

Omedelbart norr om vägen ligger **Khawr Al Mughsayl**, en av Dhofars bättre lokaler för änder, med arter som vitögad dykand och ibland bomulldvärgand. Det gör att andspecialisten större skrikörn är regelbunden. En lång rad hägrar förekommer, ibland också melanhäger. Dvärgsumphöna, mindre sumphöna, papyrussångare, sibirisk beckasin, bronsibis – här finns mycket att leta efter!

Den som är utrustad med fyrhjulsdriven terrängbil kan fortsätta förbi khoren och in cirka 7 km till en plats där klippuggla häckar. Denna lilla Mellanösternspecialitet ropar efter skymningen.

RUB AL KHALI

Det finns så många utmärkta fågellokaler i Salalahs omgivningarna att man utan vidare kan roa sig i två veckor utan att byta hotell – det är ju ett av de bärande skälen som gör södra Oman till ett så förtäffligt chartermål.

Ändå rekommenderar jag att man kör de drygt 25 milens utsökt bra väg genom i stort sett totalt livlös öken till Qatbit för en eller två nätter på detta enkla men charmiga ökenhotell.

Motstående sida (uppifrån samt från vänster):

Masksulan Sula dactylactra är relativt vanlig hela vintern. Oman, december 2008.

Ljusfotad lira Puffinus carneipes. Observera att de ljusa fötterna inte är lätta att se vid en normal fältobs. Oman, december 2008.

Sotmåls Larus hemprichii, talrik längs kusten. Oman, december 2008.

Svarthuvad trut Larus ichthyaetus. Fåtalig i södra Oman men enstaka kan ses i december–januari. Salalah, december 2008.

Indiska oceanens vågor rullar stilla in mot stranden vid Al Mughsayl. November 2008.

Ökenlöpare *Cursorius cursor*, ökenart som kanske är lättast att hitta på jordbruksmark. Jarziz Farm, februari 2009.

Om man startar från Salalah riktigt tidigt så hinner man till **Wadi Rabkut** innan solen går upp, så att man får några givande morgontimmar i denna vackra ökenwadi med spridda palmer och akacior. Det är inte tätt mellan fåglarna men med lite ansträngning och en smula flyt kan man jobba sig igenom ökenhöna, stenökenlärka, härfågellärka, ökenstenskvätta, ökensångare och arabskriktrast.

Wadi Rabkut kan man göra under ett dagsbesök från Salalah. Men man kan alltså också fortsätta norrut in i Arabiska halvöns enorma sandöken Rub al Khali. På några ställen skyltas man av vägen till konstbevattnade odlingar som tarvar ett besök, t.ex. **Al Balid Farm**. Den vägen leder till flera uppodlade områden och det är bara att testa vilket som verkar bra. Svartkronad finklärka är ofta vanlig, enstaka kärrhökar jagar liksom kanske någon *Chlidonias*-tärna. Här finns ärlor, piplärkor och stenskvättor. Bland alla palmduvor kan det löna sig att leta efter större turturduva. Chansen på asiatisk kalenderlärka eller någon annan överraskning är stor.

Qatbit är egentligen ingenting annat än ett hotell som sett sina bästa dagar, en enkel restaurang, en minibutik och en mack. Mitt i öknen – hur häftigt som helst! Runt alltihop finns en ganska väl underhållen trädgård. Underhåll behövs för här har inte regnat på cirka tio år. I hotellträdgården kan med andra ord udda ökenkombinationer som vattenhöna, vattenpiplärka, höksångare, papyrusångare, östlig sammetshatta och bergstaigasångare samsas. Eller så saknas alla dessa och i stället är det några andra överraskningar som visar sig. Ökenkorp spanar dock regelbundet av omgivningarna efter något ätbart.

Områdets viktigaste och märkligaste lokal är emellertid **Muntasar** några mil längs grusväg in i öknen. Här springer ett källföde så

mitt i öknen finns ett litet område med vass, tamarisk, palmer med mera. Vattnet står i förbindelse med jordens inre, är ljummet och doftar svavel. De viktigaste regelbundna arterna torde vara öken- och kronflyghöna som i varierande antal kommer in för att dricka. Också Muntasar är en raritetsfälla där snart sagt vad som helst kan dyka upp. Ökennattskärna, mindre sånglärka, sibirisk piplärka, hypocolius, gråhalsad trast och grönsiska har rapporterats. Kungsörn ses regelbundet.

BIRDWATCHING GUIDE

Alla dessa och många andra lokaler beskrivs utförligt i *Birdwatching guide to Oman* av Dave E. Sargeant och Hanne & Jens Eriksen (som många AviFaunaresenärer mött i Oman). Med hjälp av den boken (särskilt 2:a upplagan, 2008) tar man sig utan större problem med vanlig personbil till såväl dessa som många andra lokaler. Fyrhjulsdriven bil är dock nödvändig till klippugglelokalen innanför Al Mughsayl. Många har utan problem kört med vanlig personbil på de grusiga ökenvägarna till Muntasar även om fyrhjulsdrift kanske är att föredra. Om det inte regnat går det också att med stor försiktighet köra sista biten till Ras Janjari med vanlig bil.

ANDRA AKTIVITETER

Förutom ett fantastiskt landskap som man får på köpet när man besöker alla fina fågellokaler i Dhofar finns ytterligare några sevärdheter man inte bör missa.

Fiskmarknaden och souken i Salalah har redan nämnts. I Salalah finns dessutom sedan några år ett stort arkeologiskt område utgrävt strax väster om Crowne Plaza Hotel, **Al Balid Archaeological Park**. Speciellt Frankincense Land Museum, "Rökelselandets museum", är mycket sevärt med sin moderna, tilltalande utformning. I trädgården växer också några rökelseträder som en backup för den som inte hittar några i bergen. Glöm inte kikaren för i en kanal inne på området kavar skäggtärnor av och an och i ett blommande träd strax intill toalettbyggnaden samsas området båda solfåglar. Ett li-

Svartkronad finklärka *Eremopterix nigriceps*. Småflockar ses på många håll i öknen. Oman, december 2008.

Fläcktojockfot Burbinus capensis. Ständigt cool som alla tjockfötter. Al Balid Archaeological Park, februari 2009.

tet gång av den vanligen svårsedda fläcktojockfoten höll till runt museet vintern 2008/09.

Världens alla guideböcker brukar tävla i överord om den enklaste sevärdhet även om den bara är en grushög med utrop som ”Must see”, ”Indispensable” och ”Don’t miss”. Därför blir det nästan komiskt när den i övrigt utmärkta *Oman & the UAE* i serien Insight Guides säger ”A fort of no special interest” om **borgen i Taqqah**. Det är dessutom djupt orättvist, för borgen är numera pietetsfullt restaurerad och synnerligen sevärd. *Don’t miss!* En liknande restaurering av borgen i Mirbat har dessutom nyligen påbörjats.

Södra Oman upplevde en storhetstid under antiken tack vare den rökelse man exporterade bl.a. till Medelhavsområdet. Transporten gick både till lands och till sjöss och utskeppningshamn för den fartygsbaserade exporten var **Sumhuram** belägen vid nuvarande Khawr Rawri. Sedan något år pågår en arkeologisk utgrävning av Sumhuram och ett besök kan med fördel kombineras med skådning runt khoren. Det innebär att det numera krävs en smärre avgift för inträde till Khawr Rawri och att man inte kommer in tidigt på morgonen innan området officiellt öppnar. Om man förklarar att man ska skåda fågel blir man kanske insläppt ändå.

Vid **Al Mughsayl** finns ett par trevliga restauranger med härlig utsikt ut över havet och dess fantastiska rikedom på diverse strandnära fåglar, förutom delfiner och chans på större valar. Här finns också märkliga blåshål i klipporna där havsvattnet sprutar 30 meter upp i luften när vattenståndet och dyningen är den rätta.

TIDPUNKT

Solresors Omanresor går under perioden mitten av oktober till mitten av april. Hela denna period är förträfflig för fåglar i området. Så

när man åker kanske mest beror på när det passar och när det är acceptabelt att vara borta från Sverige.

I oktober och november finns ännu chans på en hel del exklusiva flyttfåglar i Dhofar, arter som vitkindad tärna, somaliseglare, jakobinskatgök, större guldgök, gråhuvad kungsfiskare och nunnestenskvätta. Dessa är i allmänhet borta i december och kommer inte åter förrän i mars–april eller senare. Och framför allt minskar havsfågeltillgången påtagligt från mitten eller slutet av november och i januari ses ganska få litor, petreller, tygeltärnor och andra oceangående fåglar, även om arter som masksula och brun sula fortfarande förekommer. I oktober och november ligger en mängd småbåtar utanför Ras Janjari och fångar tonfisk – det drar skådaren nytta av eftersom sådan aktivitet lockar diverse havsfåglar till sig. Men i januari har tonfisken flyttat så långt ut till havs att småbåtarna inte kan följa efter och vattnen utanför udden är tämligen fågeltomma.

Rovfågelstillgången är något lägre i januari än i november – men fortfarande finns gott om örnar och annat även om det verkar som många kärnhökar fortsatt till Afrika.

Å andra sidan ökar nog chanserna för Dhofarrarter i december och januari, och det är kanske lättare att hitta arter som bomulldvärgand, rishäger, mellanhäger, afrikansk skedstork, vattenhöna, fasanjacana, mindre vadarsvala, bergstaigasångare och ännu tyngre saker – om det är *den* typen av arter man är ute efter. Den notoriskt svårfunna guldingade finken verkar något lättare att få span på i januari än i november.

Från mitten av december till slutet av januari kan södra Oman vara lite blåsig vilket tidvis hämmar skådningen.

Avifauna brukar lägga sina Omanresor i november – och det kanske är den optimala tiden.